

дигих хоругва-та на станъ-ть на Ефремо-
вы-ть сынове, споредъ пълкове-тѣ имъ, и
надъ пълкъ-ть му бѣше Елисам Аміу-
23 дровый сынъ. И надъ пълкъ-ть на племе-
то на Манассиевы-тѣ сынове бѣше Гамалі-
24 иль Федасуровый сынъ: И надъ пълкъ-
ть на племе-то на Веніаминовы-тѣ сыно-
25 ве бѣше Авиданъ Гедеониевый сынъ. По-
слъ ^исъ дигих хоругва-та на станъ-ть на
Дановы-ть сынове, послѣдни отъ всички-
26 тѣ станове споредъ пълкове-тѣ имъ, и надъ
пълкъ-ть му бѣше Ахіезеръ Амисадаевый
сынъ. И надъ пълкъ-ть на племе-то на
Асировы-ть сынове бѣше Фагеилъ Охра-
27 новый сынъ. И надъ пълкъ-ть на племе-то
на Нефоалимовы-тѣ сынове бѣше Ахирей
28 Евановый сынъ. Така ставаше пѫтуваніе-
то на Израилевы-тѣ сынове, споредъ пъл-
кове-тѣ имъ, когато ся дигахъ.
29 И рече Моисей на Оава, "Рагулловый-
тъ сынъ Мадамецъ-ть, теестъ-ть Моисе-
овъ: Ный отивамъ на това място за кое-
то рече Господъ: "Ще ви го дамъ: дой-
ди наедно съ наасъ и ѿще ти сторимъ до-
бре: защото "Господъ е говорилъ добро
30 за Израїля. И рече му: Не щадъ да дой-
дъ, но ще идъ въ земї-тѣ си, и въ
31 родъ-тѣ си. И *Moisey* рече: Не ны остав-
ай, моліжъ, понеже ты знаешъ дѣлъ трѣба-
да расположамъ станъ въ пустынѣ-тѣ, и
32 ѿще бѣдешъ ^иоко за наасъ. И ако дойдешьъ
съ наасъ, ^идобро-то което ѿправи Го-
сподъ намъ, исто-то добро и ий ѿще на-
правимъ тебѣ.
33 И отидохъ ^иотъ горж-тѣ Господніј
три дни пѧтъ: и ковчегъ-ть на завѣта
Господень ^ипрѣдидише прѣдъ тѣхъ три
34 дни пѧтъ, за да търсъ упокойтелно мѣ-
сто за тѣхъ. И ^иоблакъ-ть Господень бѣ-
ше надъ тѣхъ дена, когато тръгнувахъ
отъ станъ-ть.
35 И когато ся дигаше ковчегъ-ть на пѧтъ,
Моисей говорише: "Стани, Господи, и да
се распрыснѣтъ врагове-тѣ ти, и да бѣ-
гатъ отъ лице-то ти онѣзи които тя не-
36 навиждатъ. А когато ся спираше, той
казуваше: Върни ся, Господи, при тмы-
ти на Израилевы-тѣ тысячи.

ГЛАВА 11.

1 И ^ироптахъ людіе-тѣ злѣ въ уши-тѣ
на Господъ: и Господъ чу, и ^ипламихъ
гнѣвъ-ть му: и ^изапали ся между тѣхъ

^и Гл. 2; 25, 31. Ин. Нав. 6; 9.
^и Гл. 2; 34.
^и Ин. 2; 18.
^и Быт. 12; 7.
^и Смл. 1; 16; 4; 11.
^и Быт. 32; 12. Ин. 3; 8; 6;
7, 8.
^и Йов. 29; 15.
^и Смл. 1; 16.
^и Ин. 3; 1.
^и Втор. 1; 33. Ин. Нав. 3; 3;
4, 6. Исаи. 132; 8. Іер. 31;

^и Иез. 20; 6.
^и Исаи. 13; 21. Неем. 9; 12, 19.
^и Исаи. 68; 1, 2. 132; 8.

^и Втор. 9; 22.
^и Исаи. 78; 21.
^и Лев. 10; 2. Гл. 16; 35. 4 Цар.
1; 12. Исаи. 106; 18.
^и Йак. 5; 16.
^и Западеніе.

огнь отъ Господа, и испояде край-ть на
2 станъ-ть. И извилахъ людіе-тѣ къмъ Мо-
исея: и ^иМоисей ся помоли Господу, и
3 прѣстанъ огнь-ть. И нарече ся име-то на
онова място *Тавера: защото ся запали
между тѣхъ огнь отъ Господа.
4 И ^имножество-то другоземци, които бѣ-
хъ между тѣхъ, показа силно желаніе:
още и Израилевы-тѣ сынове плакахъ пакъ,
и рекохъ: "Кой ще ни даде месо да я-
5 демъ? "Ный помнимъ рыбж-тѣ, които я-
дѣхъмы въ Египетъ даромъ, и крастави-
цы-тѣ, и дыни-тѣ, и прасъ-ть, и черве-
6 ний-ть и чесновый-тѣ лукъ: А ^исега ду-
ша ти е изъхижла: иѣма въ очи-тѣ
7 ни ищо освѣнъ маниж-тѣ. А ^иманна-та
8 бѣ като коріандрово сѣме, и видѣ-ть ѹ-
9 като ^ина вделліонъ. И людіе-тѣ ходяха на
около и ^исъ събирахъ, и меляхъ ^ивъ
мелницы, или ^ичужахъ въ кутили, и ваз-
ряхъ ^ивъ гърнета, и правяха потрѣб-
ницъ отъ неїжъ: ^ии вкусъ-ть ѹ бѣше като
9 вкусъ на прѣженици отъ елей. И ^икогато
падаше роса-та въ станъ-ть ноща, па-
даше на неїжъ манна-та.
10 И чу Моисей людіе-тѣ че плачжъ по
родове-тѣ си, всякой на вратата-та на ша-
търъ-тѣ си: и ^ираспали ся силио гнѣвъ-ть
Господень, и станъ ^имжчино на Моисея.
11 И рече Моисей Господу: "Зашо си оскѣр-
биль рабъ-ть си? и зашо не намѣрихъ
благодать прѣдъ тебе, та си туриль върхъ^и
мене товаръ-ть на всички тѣзи людіе?
12 Азъ ли зачинихъ всички тѣзи людіе? или
ты съмъ азъ родилъ, та ми говориши:
"Носи ги въ пазухъ-тѣ си, ^икакто носи
доилица-та доимо-то дѣте, до земї-тѣ,
за които си ся ^ирѣлъ на отцы-тѣ имъ?
13 ^иОтъ дѣлъ у мене месо да дамъ на всички
тѣзи людіе? защото ми ся оплакуватъ и
14 казуватъ: Дай ни месо да ядемъ. "Азъ
самъ не могъ да носіхъ всички тѣзи лю-
15 діе, защото сж много тежкы за мене. И
ако правишъ ты така съ мене, то ^иумъртви-
мя сега, моліжъ, ако съмъ намѣрилъ бла-
годать прѣдъ тебе, ^иза да не гледамъ
злощастіе-то си.
16 Тогазъ рече Господъ Моисею: Събери
ми ^иседмдесетъ мжжіе отъ Израилевы-тѣ
старѣшины, които познавашъ че сж ста-
рѣшины на людіе-тѣ, и ^инадзиратели
тѣхъ: и доведи ги въ скини-тѣ на съ-
брание-то, за да застанжъ тамъ съ тебе.
17 И азъ ѿще ^ислѣзъ, и ѿще говорихъ тамъ съ

^и Исаи. 78; 18; 106; 14. 1 Кор.
10; 6.
^и Ин. 16; 3.
^и Гл. 21; 5.
^и Ин. 16; 14, 31.
^и Быт. 2; 12.
^и Ин. 16; 31.
^и Ин. 16; 13, 14.
^и Исаи. 78; 21.
^и Втор. 1; 12.
^и Исаи. 40; 11.
^и Исаи. 49; 23. 1 Сох. 2; 7.

^и Быт. 26; 3. 50; 24. Иех.
13; 5.
^и Мат. 15; 33. Марк. 8; 4.
^и Ин. 14; 18.
^и Вин. 3 Іар. 19; 4. Йона.
4; 3.
^и Соф. 3; 15.
^и Вин. Ин. 24; 1, 9.
^и Втор. 16; 18.
^и Ст. 25. Быт. 11; 5. 18; 21.
^и Ин. 19; 20.